

Zesłanie Ducha Świętego (Dz. 2:1-15)

“I stanie się w ostateczne dni, mówi Pan, że wyleję Ducha mego na wszelkie ciało i prorokować będą synowie wasi i córki wasze, i młodzieńcy wasi widzenia mieć będą, a starcy wasi śnić będą sny;” Dz. 2:17

Dzisiaj obchodzimy święto zesłania Ducha Świętego. Ewangelia mówi nam o dniu, w którym na uczniów Pana Jezusa zstąpił Duch Święty. Stało się to w dzień Zielonych Świąt, kiedy wszyscy oni byli razem w jednym miejscu i modlili się. Oczekiwali oni wypełnienia obietnicy, którą dał im Pan Jezus, że będą ochrzczeni Duchem Świętym. Zapowiadał to już sam Jan Chrzciciel, mówiąc:

“Ja was chrzczę wodą, ku upamiętaniu, ale Ten, który po mnie idzie, jest mocniejszy niż ja; jemu nie jestem godzien i sandałów nosić; On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem.” Mt. 3:11

O zesłaniu Ducha Świętego czytamy w drugim rozdziale Dziejów Apostolskich, księgi napisanej przez świętego Łukasza (tego samego, który napisał ewangelię). W pierwszym rozdziale dowiadujemy się, że Pan Jezus chodził jeszcze po ziemi przez czterdzieści dni i mówił o Królestwie Bożym. Następnie uczniowie byli świadkami jego wniebowstąpienia i dopiero po tym wydarzeniu otrzymali dar Ducha Świętego. Pan Jezus musiał bowiem najpierw pójść do Ojca, aby go uczniom posłać.

“Lecz Ja wam mówię prawdę: Lepiej dla was, żebym Ja odszedł. Bo jeśli nie odejdę, Pocieszyciel do was nie przyjdzie, jeśli zaś odejdę, pošlę go do was.” J. 16:7

Zstąpienie Ducha Świętego jest głębokim przeżyciem dla wszystkich obecnych i towarzyszą mu niesamowite znaki. Z nieba słyhać szum jakby wiejącego gwałtownego wiatru, który

napełnia cały dom w którym siedzą uczniowie.

✘ Hebrajskie słowo *ruach*, albo jego grecki odpowiednik *pneuma* oznaczają właśnie wiatr, oddech, duch. W pierwszej księdze Mojżeszowej w której czytamy o stworzeniu życia tłumaczone jest jako oddech życia. Albowiem Duch Święty oznacza życie. Jest On jak namaszczenie, które otrzymujemy od Pana Boga, oznaczające, że należymy do jego ludu. Są nim zapieczętowani wszyscy, którzy usłyszeli słowo prawdy, ewangelię zbawienia i uwierzyli w Jezusa Chrystusa. (Ef. 1:13)

Duch Święty naucza nas wszystkiego czego nauczał nas Pan Jezus. On nam obiecał, że Pocieszyciel, którego pośle w swoim imieniu, przypomni nam o wszystkim co mówił będąc z nami na ziemi. (J. 14:26) To nauczanie jest oczywiście oparte o Biblię. Bez Ducha Świętego znaczenie Słowa Bożego jest dla nas niezrozumiałe lub mgliste.

Nikt nie może też powiedzieć, że Jezus jest Panem, bez udziału Ducha Świętego (1 Kor. 12:3). Nie mówimy o wypowiedzeniu tych słów jak aktor w teatrze. Chodzi o wypowiedzenie ich z pełną świadomością ich znaczenia, kiedy mówimy to, co naprawdę wychodzi z naszego serca. Jezus jest Panem i naprawdę nim jest i jestem mu całkowicie podporządkowany!

W dzisiejszym Słowie czytamy, że uczniów spotyka coś niesamowitego i ponadnaturalnego. Zaczynają oni mówić i rozumieć obce języki, których nie znali. W historii wieży Babel, Pan Bóg pomieszał ludziom języki, aby ludzie nie byli jednością i wiedza nie mogła się rozprzestrzeniać. Przez zesłanie Ducha Świętego i daru języków, ten proces ulega odwróceniu.

Duch Święty obdarza nas szczerze swoimi darami, według swojego uznania. Apostołowie Pana Jezusa potrzebowali mówienia i rozumienia innych języków, aby głosić ewangelię na cały świat. Dzisiaj dobra nowina jest głoszona we wszystkich krajach świata, a Biblia jest przetłumaczona na wszystkie

języki świata.

Czy to znaczy, że Duch Święty nie obdarowuje nas innymi darami? Wprost przeciwnie, bogactwo jego łask jest bardzo obfite. O różnorodności tych darów pisze apostoł Paweł w pierwszym liście do Koryntian:

“Jeden bowiem otrzymuje przez Ducha mowę mądrości, drugi przez tego samego Ducha mowę wiedzy, inny wiarę w tym samym Duchu, inny dar uzdrawiania w tym samym Duchu. Jeszcze inny dar czynienia cudów, inny dar proroctwa, inny dar rozróżniania duchów, inny różne rodzaje języków, inny wreszcie dar wykładania języków. Wszystko to zaś sprawia jeden i ten sam Duch, rozdzielając każdemu poszczególnie, jak chce.” 1 Kor. 12:8-11

Dzisiaj głoszę wam Słowo Boże. Przybliżyło się do was Królestwo Niebios. Jezus Chrystus jest Zbawicielem, który umarł za grzechy każdego, kto w nim pokłada wiarę, ufność i nadzieję. Jeśli dzisiaj słyszycie jego głos, nie zatwardzajcie serc waszych. Upamiętajcie się, gdyż ten świat nie ma nic dobrego do zaoferowania. Niech Duch Święty zamieszka także w waszych sercach, a wy pełni jego łaski, zdolni będziecie do każdego dobrego uczynku.